

streret ikke har gjort indsigelser imod en fordring, der herefter er sendt til inkasso, vil f. eks. efter omstændighederne kunne give et urigtigt billede af den registreredes evne og vilje til at betale i andre skyldforhold.«

Det er imidlertid vanskeligt på forhånd generelt at beskrive, hvilke metoder der må anvendes med hensyn til indsamling og videregivelse af oplysninger om kreditværdighed. Justitsministeriet har derfor fundet det hensigtsmæssigt, at det overlades til registertilsynet at vurdere i hvert enkelt tilfælde, om en konkret fremgangsmåde er af en sådan karakter, at den indebærer væsentlig risiko for, at der registreres eller videregives urigtige eller vildledende oplysninger. Efter lovforslagets § 21, stk. 3, er der tillagt registertilsynet beføjelse til at forbyde anvendelsen af sådanne metoder.

Konstateres det således f. eks. på grundlag af klager fra registrerede eller i forbindelse med registertilsynets egne undersøgelser, at et kreditoplysningsbureau som følge af anvendelsen af den nævnte metode registrerer eller videregiver oplysninger om, at personer eller virksomheder har undladt at reagere på trusler om inkasso, uden at manglende betalingsevne er den reelle baggrund for betalingsundladelsen, vil registertilsynet med hjemmel i forslaget § 21, stk. 3, kunne forbyde det pågældende kreditoplysningsbureau at anvende disse fremgangsmåder i forbindelse med indsamlingen eller videregivelsen af oplysninger. Det samme gælder, såfremt det konstateres, at personer og virksomheder registreres, uanset at de er fremkommet med indsigelser over for kreditor.

Hertil kommer, at kravet i forslaget § 12 om, at et kreditoplysningsbureau *straks* skal foretage berigtigelse over for tredjemand af oplysninger og bedømmelser, der viser sig at være urigtige eller vildledende, må antages at sikre, at bureauer, der udsender publikationer til en større kreds af abonnenter, vil træffe foranstaltninger imod, at de oplysninger, der optages, skal korrigeres med undenselse af meddelelse herom til samtlige abonnenter, jfr. nærmere herom side 20 i bemærkningerne til lovforslagets § 12.

Den foreslåede retlige regulering af dette område vil efter justitsministeriets opfattelse gøre det muligt på en smidig måde at sikre, at der ikke anvendes metoder, der kan antages at virke krænkende på den enkelte borger, og samtidig sikre, at erhvervslivet i rime-

ligt omfang får mulighed for at indhente soliditetsoplysninger med henblik på kreditgivning.

2. I henvendelsen fra Ribers Kredit Information A/S spørges der, om et kreditoplysningsbureau efter lovforslaget kan undlade at besvare eventuelle reklamationer fra en debitor, som bureauet har optaget i et register over dårlige betalere, når bureauet i forbindelse med underretningen til skyldneren om optagelsen i registeret på forhånd har meddelt denne, at eventuelle henvendelser vedrørende den pågældende fordring skal ske direkte til kreditor, og at en eventuel sletning af registeret kun vil kunne ske efter skriftlig godkendelse fra denne.

Justitsministeriet går ud fra, at de reklamationer, der tænkes på med spørgsmålet, er indsigelser om rigtigheden af at optage den pågældende i registeret, f. eks. fordi den registrerede ikke skylder beløbet eller han som følge af mangler ved varen har holdt betalingen tilbage.

Ifølge § 7 i forslaget til lov om private registre m. v. må et kreditoplysningsbureau kun registrere oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og af kreditværdighed, og ifølge § 11 skal et kreditoplysningsbureau snarest muligt slette oplysninger eller bedømmelser, der viser sig at være urigtige eller vildledende. Det er således efter forslaget kreditoplysningsbureauet, der er ansvarligt for at sikre sig, at de oplysninger, som optages eller er optaget i registeret, er rigtige. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget side 20 omfatter bestemmelsen alle tilfælde, »hvor bureauet af egen drift eller på foranledning af den registrerede eller en tredjemand bliver bekendt med, at en oplysning eller en bedømmelse er urigtig eller vildledende.

Bliver bureauet bekendt med omstændigheder, der tyder på, at en oplysning eller en bedømmelse kan være urigtig eller vildledende, eventuelt på grund af en henvendelse herom fra en registreret, må bureauet foretage rimelige undersøgelser af forholdet med henblik på en vurdering af, om oplysningen m. v. er urigtig eller vildledende.«

Bureauet kan således efter justitsministeriets opfattelse ikke gøre en sletning afhængig af en godkendelse fra den, hvorfra oplysnin-